

El dia que el president Trump ens va fer plorar a tots i a totes

Dij, 21/06/2018 per Guillem Correa
[Ventjol suau](#)

Com gairebé cada dia vaig arribar tard a casa i vaig obrir la tele per conèixer les notícies del dia. Em va sobresaltar el plor d'un nen cridant desesperadament. Cercava el seu pare. La veu del periodista va anar construint la notícia sense que la veu del nen s'apagués del tot.

Aleshores vaig saber que el president dels Estats Units havia autoritzat separar els menors dels seus pares si eren detinguts a la frontera tractant d'entrar il·legalment en aquell país.

Vaig sentir vergonya aliena veient el que els poderosos poden arribar a fer en nom de la legalitat.

Un cop més: legalitat sense justícia és crueltat.

I, malauradament, un cop més, la frase anterior s'ha fet realitat.

Quan un governant, pròxim o llunyà a les nostres idees i als nostres plantejaments, utilitza la legalitat per emparar la seva crueltat hem d'aixecar la nostra veu profètica per denunciar-ho tan fort com ens sigui possible.

La crueltat no té cap mena de justificació, per molta que sigui la dosi de legalitat que li apliquem.

Que s'autoritzi aquesta crueltat demanda una denúncia clara, contundent i inqüestionable.

Tal i com deia aquella frase que es va fer famosa en el seu moment: no en el nostre nom.

Avui podem dir: Benvingudes les rectificacions però el mal ja està fet.